

Religie fără Hristos!

Versete călăuzitoare: Matei 7.22,23

Matei 7.22,23: Mulți Îmi vor zice în ziua aceea: „Doamne, Doamne! Nu în Numele Tău am profețit și nu în Numele Tău am scos demoni și nu în Numele Tău am făcut multe lucrări de putere?” Și atunci le voi spune deschis: „Niciodată nu v-am cunoscut; plecați de la Mine, lucrători ai fărădelegii.”

Creștinism fără Hristos?

Probabil unul sau altul se va poticni de titlul acestui articol. [...] Și vreunul, care citește articolul acesta, va considera afirmația ca fiind dură, dacă spunem, că Hristos este lăsat la o parte de majoritatea celor care mărturisesc că sunt creștini și că El este scos afară din religie sau din așa-numita creștinătate. Cine se denuște „creștin”, el vrea să spună prin aceasta, că el nu este nici iudeu și nici mahomedan, nu este nici necredincios și nici eretic. Însă el nu folosește cuvântul în înțelesul biblic; căci conform acestuia, creștinul este un om care a fost adus cu adevărat din lume la Dumnezeu.

În înțelesul obișnuit al cuvântului se spune despre cineva că el este „un creștin bun”, chiar dacă el niciodată nu a crezut în Isus, niciodată nu a cunoscut iertarea păcatelor și niciodată nu l-a recunoscut pe Hristos. Astfel aproape toți cei care mărturisesc cum se cuvine și onorabil sunt considerați religioși. Astfel de oameni merg duminica la biserică; primesc odată pe lună sau de două ori în an sacramentele; donează bani pentru convertirea păgânilor sau pentru răspândirea Sfintei Scripturi – și de aceea ei se consideră a fi mai buni decât ceilalți oameni. Și cu toate acestea ei nu sunt altfel decât acești oameni, ei sunt în toate privințele la fel. Dacă se deosebesc de oamenii pe care ei îi consideră păcătoși, atunci aceasta cu adevărat nu este spre onoarea lor, căci ei se aseamănă cu „mormintele văruiate, care în afară se arată frumoase, dar înăuntru sunt plini de oasele morților și de orice necurăție” (Matei 23.27).

Sentița de moarte

În timp ce Domnul Isus și-a aruncat privirea peste mulții mărturisitori, El a rostit cuvintele foarte serioase: „Mulți Îmi vor zice în ziua aceea: «Doamne, Doamne! Nu în Numele Tău am profețit și nu în Numele Tău am scos demoni și nu în Numele Tău am făcut multe lucrări de putere?» Și atunci le voi spune deschis: «Niciodată nu v-am cunoscut; plecați de la Mine, lucrători ai fărădelegii.»” Ce cuvânt îngrozitor, căci zarurile au fost aruncate, sentița de moarte a fost rostită! Vreau să fiu foarte sincer și deschis. Dacă privești în jurul tău – ce vezi tu atunci? Multă fățarnicie; religie lipsită de realitate; o mărturie creștină scâncită și înfumurată, prin care oamenii sunt înșelați; o mărturisire care coboară pe om în iad în chip onorabil și religios. Aceasta este religia despre care cineva a spus că ea „a omorât zecile de mii ale ei.” [...]

O naștere din nou, o viață nouă

Dragă cititorule, în Scriptură sunt cinci cuvinte, și dacă aceste cuvinte nu ți se potrivesc, atunci poți fi sigur că creștinismul tău este fără Hristos și religia ta este fără folos și zadarnică. Aceste cinci cuvinte sunt: „Trebuie să fii născuți din nou” (Ioan 3.7). Aceasta spune Acela care a zis despre Sine: „Fiul Omului trebuie să fie înălțat” (Ioan 3.14).

„Trebuie să fii născuți din nou.” Omul nu trebuie să fie religios sau să aibă o ținută morală ridicată sau „să înceapă un capitol nou” (așa cum se obișnuiește să se spună) sau să se îmbunătățească, ci el „trebuie să fie născut din nou”. Ce cuvânt tăietor și pătrunzător! Acest cuvânt dă complet la o parte pe omul aflat în cea mai bună stare a lui; introduce o *viață nouă*, o *natură nouă*. Este nevoie de o viață nouă, de o natură nouă, căci tu *trebuie* să fi născut din nou. Este nevoie de o naștere din nou, căci „dacă un om nu este născut din nou, nu poate vedea Împărăția lui Dumnezeu” (Ioan 3.3).

Sunt două motive importante, pentru care tu trebuie să fi născut din nou. Întâi: deoarece Dumnezeu este drept și sfânt, nimic mai puțin decât o naștere din nou nu este în concordanță cu El. În al doilea rând: nimic mai puțin decât o naștere din nou este necesar pentru omul stricat și pierdut, care în sine însuși este de neîmbunătățit și rău.

Credința în Hristos

Probabil întrebi, de unde poți primi această altă natură. Același capitol din Biblie, care te exclude în starea ta naturală de la această viață nouă, dă răspunsul la întrebare: „Și după cum Moise a înălțat șarpele în pustie, tot așa trebuie să fie înălțat și Fiul Omului, pentru ca oricine *crede în El* să nu piară, ci să aibă viața veșnică. Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Său Fiu, pentru ca *oricine crede în El* să nu piară, ci să aibă viața veșnică” (Ioan 3.14-16).

Iubite cititor, curând se vor apropia de sfârșit zilele mărturisirii de formă. Unde vei fi atunci? Unde ești tu acum?